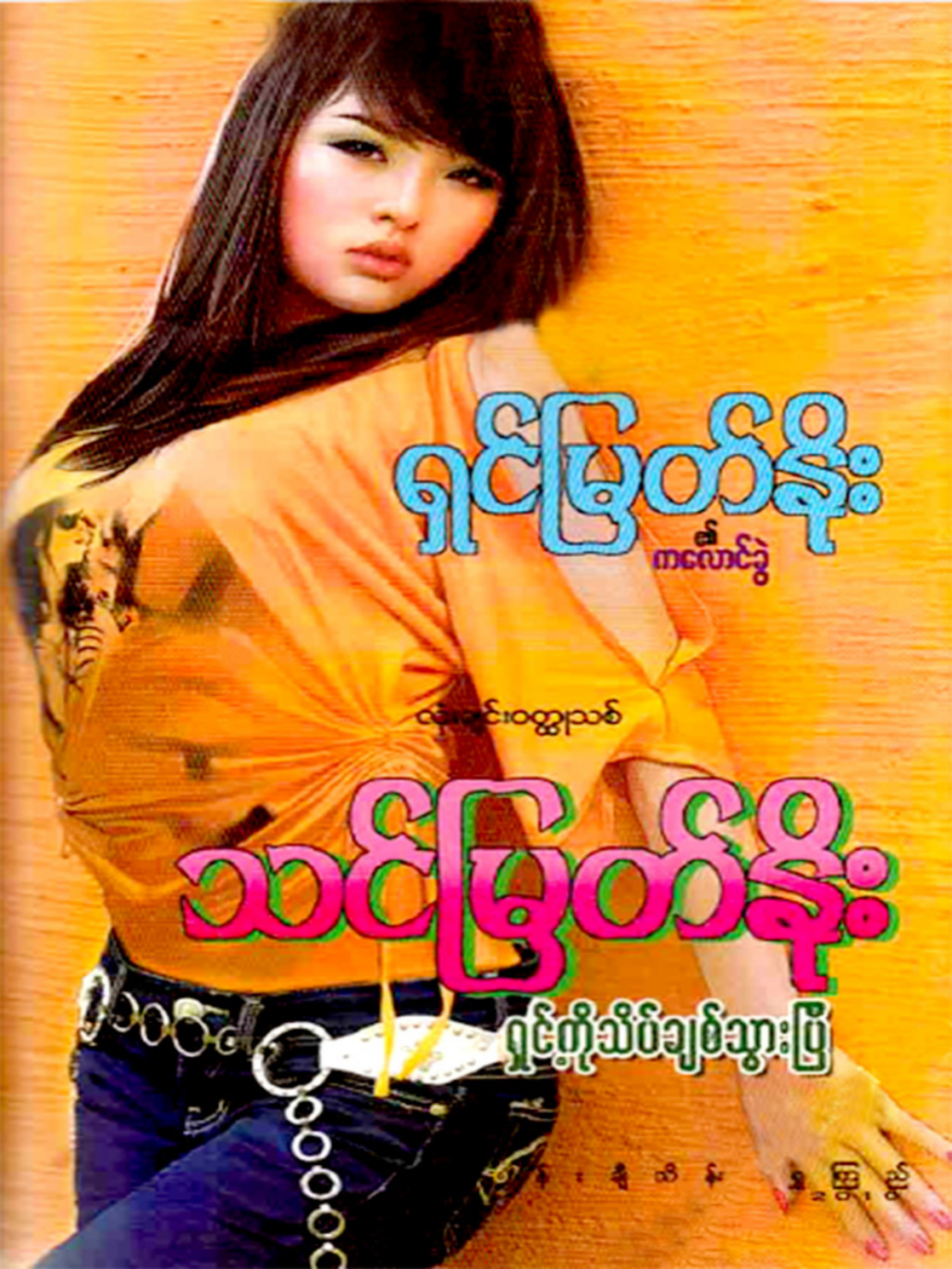

ရှင်မြတ်နိုး

မလောင်ခွဲ

ထိုက်ထိုက်ဝတ္ထုသစ်

သင်မြတ်နိုး

ရှင်ကိုသိပ်ချစ်သွားပြီ

န : နီ ဝိ န

၁၀၀၀

အခန်း (၁)

အလွန်အတ္တကြီးသော မိန်းမတစ်ယောက်ဟု ပဲပြောပြော၊
အမျက်ကြီးစွာ အပြိုးအတေးနှင့် လက်စားချေတတ်သော မိန်းမတစ်
ယောက်ဟု ပဲပြောပြော ပြောချင်တာပြောကြ၊ ဘာဖြစ်လဲ ဂရုစိုက် ဘူး
။ စံသည် လုပ်ချင်တာကို တစိုက်မတ်မတ်လုပ်တတ်လေ့ရှိသော မိန်းမဖြ
စ်သည် ။

ကြည့်လေ။

လောကကြီးက မတရားဘူး။ မာမိက သမီးကြီးဖြစ်တဲ့ စံကို သမီးက
အပျိုကြီးလုပ်ရမယ်တဲ့ ။

“စံက အိမ်ထောင်ပြုလို့ မဖြစ်ဘူး၊ စံကို
သည်းညည်းခံနိုင်မဲ့ယောက်ျားကရှားမယ်၊ တစ်လောက လုံးကို အနိုင်ယူ
ချင်တဲ့ သူက တစ်ယောက်တည်းနေတာအင်အားအကြီးမားဆုံးပဲနော် ပ
င်တိုင်စံ”

အတ္တကြီးမားတတ်တာ စံရဲ့ မွေးရာပါအကျင့်စရိုက် တစ်ခုပဲမဟုတ်
လား။ အရာအားလုံး စံပြအနိုင်ရချင်တဲ့ မိန်းကလေး။ ညီမလေးနာမည်
ကိုတောင် စံနှင့် မယှဉ်သာအောင် ခရေစံလို့ ပေးရတယ်။ ခရေဆိုတာ
မြေပေါ်မှာ ပြန့်ကြဲကျတတ်လေ့ရှိတဲ့ ပန်းလေး။ အနင်းခံပန်း။ စံသိတတ်
တဲ့ အရွယ်ရောက်မှ ညီမလေးကိုမွေးတာ။

“စံထက် နိမ့်ကျတဲ့ နာမည်မျိုးပဲပေးရမယ်”

မာမိက စံကိုချစ်သည် ။ အရေးပေးလွန်း၏။ စံရဲ့ အလိုဆန္ဒကို အမြဲ တမ်းပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွမ်း ပေးတတ်၏။ စံကို မျက်နှာလေးအညှိုးမခံ ခဲ့။

“သမီးကြီးစိတ်ကျေနပ်မှုကို မာမိလိုလားတယ်”

မာမိက ဘက်လိုက်သည် ။ စံမှ စံပဲ။ ညီမလေးကိုယ်ဝန်နှင့် ဒက်ဒီ ဆုံးသွားပြီးကတည်းက ဒီကလေး အကျိုးမပေးဘူးဟု ပြောတတ်သည် ။ ပြီးတော့ သမီးကြီးရှိပြီးနေ၍ နောက်ထပ်ရသော ကိုယ်ဝန်အား မာမိ တောင့်တတာက သားယောက်ျားလေးဖြစ်သည် ။ မွေးတာက သမီး လေးဖြစ်နေ၏။ ပင်တိုင်စံကလည်း သူမနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဖြစ်လာ၍ မနာလို ဝန်တိုမိသည် ။ မာမိက ညီမလေးကို ချီပိုးနေတာ နှင့် ပင် ပြဿနာရှာ တတ်၏။ မာမိလက်ထဲကနေယူ၍ ဖယ်ရှားသောင်းကျန်းပစ်သည် ။ ကု တ်ခြစ် ရိုက်နှက် အော်ဟစ်ငိုယို၏။ နားမခံသာသော မာမိသည် ညီမ လေးကို ကလေးထိန်းတွေနှင့် သာ ထိန်းကျောင်းခိုင်းထားရတော့သည် ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ပင်တိုင်စံဆိုတဲ့ သူမသာလျှင် အနိုင်ယူ တတ် သော အကျင့်ကိုရှိနေခဲ့သည် ။

နောက်တစ်ခုက...

စံသည် ညီမလေးထက် ပို၍ ချောမောလှပခြင်းဖြစ်သည် ။ ဖြူဝင်းအိ စက်နေ၏။ သာမန်အလှတွေ သာ ပိုင်ဆိုင်ထားသော ညီမလေးခရေစံသ ည် အမြဲတမ်းအနှိမ်ခံဘဝနှင့် သာ နေထိုင်ရ၏။ မိသားစု ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းမှာ စံသာ ပင်တိုင်စံဖြစ်နေခဲ့သည် ။

ပျော်ရွှင်ကြေကွဲမှုတွေနှင့် အလိုဆန္ဒတွေအားလုံး ပြည့်စုံခဲ့သော ပင် တိုင်စံပါပဲ။ သို့သော်လည်း တစ်နေ့မှာ မာမိက ပြည့်လွန်းကို ညီမလေးခ

ရေစံနှင့် စေ့စပ်ပေးတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြော
လာတော့သည်။ ။

“သမီးလေးကို မောင်ပြည့်လွန်းမိဘတွေက စေ့စပ်ဖို့ တောင်းဆိုကြ
တယ်၊ မာမိကတော့ သဘော တူလိုက်ပြီကွယ်၊ သမီးကြီးလည်း သဘော
ကျတယ်မဟုတ်လား”

ပြည့်လွန်းငယ်စဉ်ကနေ စံတို့ ဆယ်တန်းအောင်တဲ့ အထိ အတူတူ
နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ။ သူမနှင့် အတွဲဆုံး၊ ခင်မင်ကျွမ်းဝင်ဆုံးပြည့်လွန်းသ
ည် သူမရဲ့ အနိုင်ကျင့်မှုတွေကို သည်းခံနိုင်လွန်းသူလည်း ဖြစ်သည်။ ။

သူမရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေထဲမှာ ပြည့်လွန်းက မင်းသား၊ တည်ကြည်
ခန့်ညားလွန်းတဲ့ ပြည့်လွန်း ကို သူမသဘောကျမိသည်။ ။

ချစ်သူ။

ပြည့်လွန်းက သူမချစ်သူပဲဖြစ်သင့်သည်။ ။ သူမရွေးချယ်ထား၏။

“စုံ”

“ရှင် မာမိ”

“သမီးကြီး ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ”

“မာမိ”

“ပြော”

“ပြည့်လွန်းမိဘတွေလေ ကလေးတွေငယ်စဉ်ကတည်းက မာမိတို့
သဘောတူခဲ့ကြတာ သားသမီး ချင်း လက်ဆက်ပေးကြဖို့ပဲ”

“ပြည့်လွန်းဆန္ဒကရော”

“ပြည့်လွန်းဆန္ဒကတော့ မသိရသေးဘူး သမီး၊ ပြည့်လွန်းက

မြန်မာပြည်မှာ မှ မရှိတာဘဲ၊ လူကြီးတွေ ဆန္ဒပဲပေါ့”

“မာမီ”

“အင်း”

“ပြည့်လွန်းက လိမ္မာရေးခြားရှိတဲ့ သားဆိုတော့ ငြင်းဆန်မှာ မဟုတ်ဘူး လေ”

ဟုတ်တယ်။ ပြည့်လွန်းက လိမ္မာသည် ။ မိဘလူကြီးတွေရဲ့ ဆန္ဒကို လွန်ဆန်နိုင်တဲ့ သူမဟုတ်။ လိမ္မာသည် ။ အထူးသဖြင့် မိခင်ရဲ့ စကားကို အလွန်လေးစားလိုက်နာသူဖြစ်သည် ။ နာခံ၏။ ရင်ထဲမှာ ဆန္ဒတွေဘယ်လောက်ပဲ ရှိနေ၊ ရှိနေ ထုတ်ဖော်ပြောတတ်ခြင်းမရှိ။ မိခင်ကြီးရဲ့ ဆန္ဒသာအဓိကဖြစ်နေ သည် ။

“ပြည့်လွန်းပြန်လာတာနဲ့ စေ့စပ်ကြမယ်၊ လက်ထပ်ပွဲကိုလည်း ခင်ခင်က အမြန်ဆုံးလုပ်ချင် ကြတယ်တဲ့ ”

“ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် လောနေရတာလဲ မာမီ”

“သမီးလေးကို ချွေးမတော်ချင်တာတဲ့ ၊ လက်လွတ်သွားမှာ စိုးလို့ တဲ့”

“ဟွန်း”

စံရင်ထဲမှာ တကယ့်ကိုပဲ အကြီးအကျယ် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားရသည် ။ ထုတ်ဖော်ပြောရမှာ လည်း အခက်၊ ငယ်ရွယ်တဲ့ အရွယ်လည်း မဟုတ်တော့။

“စုံ”

“ရှင်”

“သမီးကြီးကတော့ အပျိုကြီးပဲလုပ်နော်။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အိမ်ထောင်ရှင်မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားကို အမြဲတမ်းအရှုံးပေးကြရလေ့ရှိလို့ ”

ပြည့်လွန်း ဆိုရင်တော့ စံအနိုင်ကျင့်လို့ ရမှာ သေချာသည် ။ စံအပေါ် အမြဲတမ်းသည်းခံတတ်တဲ့ ပြည့်လွန်း။ မာန်မာနကြီးလွန်းတဲ့ စံအပေါ် တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းမှုမရှိအောင် ပြည့်လွန်းကြိုးစားနေ တတ်သည် ။ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုး၊ အပြင်မှာ တော့ စံက တကယ့်ကို မာန်မာနပြတတ်သည် ။ အောက်ကျမခံ ချင်၊ စံကိုပဲ ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေအားလုံးဝိုင်းချီးမြှောက်နေတာပဲ ခံယူချင်သူဖြစ်သည် ။

“သမီးကြီးက ဘယ်သူ့ကိုမှ အရှုံးပေးချင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ အိမ်ထောင်ရေး မသာမယာဖြစ်မယ်၊ အိမ်ထောင်ရှင် လင်ယောက်ျားက ဖောက်ပြန်မှာ ပဲ”

မာမိစကားတွေကို စံခါးသီးစွာဖြင့် နားထောင်နေရသည် ။

ပြည့်လွန်းလို ယောက်ျားတစ်ယောက်က ပင်တိုင်စံကိုမလွန်ဆန်ရဲပါဘူး။ စံသိတယ်။

“သမီးလေး အိမ်ထောင်ကျသွားတော့ မာမိအေးတာပေါ့၊ ပြည့်လွန်းဆိုတော့လည်း ဘာမှ အထူး အထွေပြောစရာမရှိတော့ဘူးပေါ့နော်၊ သမီးကြီး”

သူမ မာမိအနားမှာ ဆက်ပြီးရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိတော့။ ဒေါသကြောင့် ပေါက်ကွဲချင်လာမိသည် ။ ထွက်လာခဲ့၏။ အိပ်ခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည် ။ သူမရဲ့ အလိုမကျမှုတွေက အိပ်ခန်းထဲရောက်မှ ပို၍ ပင် ပေါက်ကွဲနေမိတော့သည် ။ ပညာရှိအမျက်ဆိုတာ အပြင်မထွက်သင့်ဘူး။ စံဘဝမှာ အကြီးမားဆုံး နစ်နာ ဆုံးရှုံးမှုကြီးဖြစ်နေသည် ။ ပြည့်လွန်းကို လက်လွှတ်

ဆုံးရှုံးရတော့မှာ ပဲဖြစ်သည်။ ။ ခရေစံ။ ညည်းဟာ သာမန်မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။ ရုပ်ရည်ကလည်း စံနှင့် မယှဉ်သာအောင် ကွာခြားသည်။ ။ ပညာလည်း ဆယ်တန်းမှာ သာမန်အဆင့်လောက်နှင့် သာ အောင်ခဲ့၏။ ဘာမှ မက်မောစရာမရှိ။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ပဲ အချိန်တွေကုန်ဆုံးနေချင်တဲ့ မိန်းမ။ အစွမ်းအစလည်း မရှိ။ ဘာမက်ရတာလဲ။ အန်ကယ်နောင်လတ်နဲ့ အန်တီခင်တို့ က ဘာကြောင့် ခရေစံကို ချွေးမအဖြစ်ရွေးချယ်လိုက်ရတာလဲ။ မဖြစ်သင့်ဘူး။ မတရား တာပဲ။ မာမီသမီးနှစ်ယောက်မှာ ပင်တိုင်စံလောက် အရာအားလုံးပြည့်စုံနေတဲ့ သမီးမရှိနိုင်ပေ။ ခရေစံကို မာမီက အိမ်ဖော်အဆင့်လောက်သာ သဘောထားသည်။ ။

သမီးငယ်ဖြစ်နေ၍ အသင့်အတင့်နေထိုင်စားသောက်ကာ ပညာသင်ခဲ့ရသည်။ ။

အခုတော့ ပြည့်လွန်းရဲ့ ဇနီးမယားအဖြစ် တင့်တယ်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ။ နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသင် နေတဲ့ ပြည့်လွန်းတစ်ယောက် မြန်မာပြည်ရောက်လျှင်လည်း ဖခင်ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတွေကို ဆက်ခံဖို့ ပဲဖြစ်၏။ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်၍ လည်း အမွေပစ္စည်းတွေကို ပြည့်လွန်းသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရမည်ဖြစ်မည်။ စံကတော့ မာမီဆန္ဒအတိုင်း အပျိုကြီးပဲလုပ်ရတော့မှာ လား။

ဟင့်အင်း။

ပြည့်လွန်းကို သူမပဲရယူပိုင်ဆိုင်စေရမည်ဖြစ်သည်။ ။ လုပ်ပြမယ်။ စံပဲဟာ။ တစ်သက်လုံး သူမလိုချင်တာ တပ်မက်တဲ့ အရာမှန်သမျှ မရရအောင်ယူဆောင်တတ်သည်။ ။ ယူပြမယ်။ ခရေစံညည်းဟာ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ပဲ အချိန်တွေကုန်ဆုံးသင့်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်လား။

“မမ”

“ဒေါက်... ဒေါက်”

“မမ”

အပြင်မှာ ခရေစံ။

“မမ”

“မမ”

မဟေသီမိဖုရားခေါင်ကြီးတစ်ပါးအဖြစ် သူမရှေ့မှာ ရပ်တည်ခွင့်ရ တော့မည့် ခရေစံ။ ညီအစ်မ အရင်းဖြစ်ပေမဲ့ ခရေစံကို ခပ်စိမ်းစိမ်းပဲဆက်ဆံသည် ။ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ သူမရဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဘက်အဖြစ် ထင်မှတ်ထားသည် ။

“ဒေါက်... ဒေါက်”

“မမ တံခါးဖွင့်ပေးပါဦး မမ”

မလွဲသာ မရှောင်သာ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်မိသည် ။ ခရေစံရပ်နေ၏။ ပြုံးနေသည် ။

မာမီခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ ပါ မမ၊ မနက်စာ စားရအောင်လေ”

“ငါ မစားသေးဘူး ခရေစံ၊ နင်သွားတော့”

“ဘာဖြစ်လို့ မစားတာလဲ မမ၊ နေမကောင်းလို့ လားဟင်၊ မျက်နှာလည်း မကောင်းဘူး၊ ညီမလေး ဆရာဝန်ခေါ်ပေးရမလား”

“မလိုဘူး”

သူမလေသံတွေက အေးစက်မောကျောနေသည် ။ အကြည့်တွေက ဒေါသတွေပြည့်နေတဲ့ မျက်ဝန်း အကြည့်တွေပဲ ဖြစ်၏။ ဆန်းတော့မဆန်း။ စံ အလိုမကျတဲ့ အခါတိုင်း ခရေစံကအစ တစ်တိုက်လုံးမှာ ရှိတဲ့ အ

လုပ်သမားတွေကို မဲလှေ့ရှိတတ်တာ အကျင့်ဖြစ်နေသည်။ ။

“သွားလေ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ခရေစံ”

“ရှင် မမ”

“ညည်းအခုတလော အလှအပတွေ အရမ်းပြင်နေပါလား”

အဝတ်အစားတွေကအစ ယခင်ကနှင့် မတူတော့ဘဲ နောက်ဆုံးပေါ် ဒီဇိုင်းတွေဖြစ်နေသည်။ ။ အဲဒါမျိုးကို ပင်တိုင်စံဘယ်လိုလုပ်ပြီး လက်ခံနိုင်မှာ လဲ။ အမြင်ကတ်လိုက်တာ။ ခရေစံက ပင်တိုင်စံနှင့် ဘယ်တော့မှ သာမနေစေရဘူး။ ခရေစံမေးစေ့ကို ဆတ်ခနဲဆွဲမော့ပြီး ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးသည်။ ။

“မာမီက ဇွတ်အတင်းပြင်ခိုင်းနေလို့ ပါ မမစံ”

“ဘာပြောတယ်”

“မာမီပြင်ခိုင်းလို့ ပါ”

“ညည်းကို အခုမှ လာပြီး အလှတွေပြင်ခိုင်းနေတာ ဘာကြောင့် လဲ သိလား ခရေစံ”

“ဟင့်အင်း မသိပါဘူးမမ၊ မာမီက အဝတ်အစားတွေလည်း ဝယ်ပေးတယ်၊ အရင်ကလို အေးစက်စက် ထုံထုံထိုင်းထိုင်းမနေရဘူးတဲ့ ”

ပင်တိုင်စံအကျတွေကိုပဲ ခရေစံဝတ်ခဲ့ရသည်။ ။ အဝတ်အစားအသစ် ဆိုတာ သိပ်ပြီးမရှိခဲ့ပေ။ အပြင်လည်း လိုက်လေ့လိုက်ထမရှိတော့ သာမန်ပဲနေရသည်။ ။

“ခရေစံကလည်း အလှအပတွေမပြင်ချင်ပါဘူး မမ၊ ရှက်တယ်၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ နေချင် တာပါ”

“သွား... သွား၊ နင်ကလည်း သိပ်ပြီး ပဲများ မနေနဲ့ ဦးနော် ခရေစံ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မမ”

ခရေစံ ခေါင်းလေးငုံကာ လှည့်ထွက်သွားတော့သည် ။ ပင်တိုင်စံ ဒေါသတွေနှင့် ကျန်ခဲ့သည် ။

“တောက်”

သူမတစ်ယောက်တည်း ဒေါသတကြီးနှင့် ကျန်ခဲ့တော့သည် ။ ပြည့်လွန်းနဲ့ တောင် စေ့စပ်မယ်တဲ့ ။ ခရေကို မာမီချစ်တာပဲ။ ခရေစံရှေ့ရေးစီမံပေးနေ၏။ ပြောတော့မချစ်ဘူးတဲ့ ။ အကုသိုလ်မလေးတဲ့ ။ မိဘကို ကောင်းကျိုးမပေးဘူးတဲ့ ။ မာမီက သားယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ပဲ ထပ်လိုချင်တာတဲ့ ။ သမီးဖြစ်နေလို့ စိတ်ဆင်းရဲရတယ်တဲ့ ။ ဟန်ဆောင်နေတာ။ လိမ်တာ။ ညာတာ။ ခရေစံဘဝ ချမ်းသာ ပြည့်စုံရေးအတွက် မာမီဖြည့်စွမ်းပေးနေတာပဲ။ အကောင်းဆုံး လုပ်ပေးနေတာပဲ။

ပြည့်လွန်းရောက်လာတော့မယ်

မဟုတ်လား။

မတွေ့တာတောင်ကြာပြီ။ ပင်တိုင်စံနှစ်သက်တဲ့ သူ။ ပြည့်လွန်းက ဘယ်သူ့ကိုရွေးချယ်မှာ လဲမသိဘူး။ တစ်လောကလုံးကို မကျေနပ်၊ စိတ်တွေတို လိုက်တာနော်၊ အထူးသဖြင့် ပြည့်လွန်းမိဘတွေဖြစ်ကြတဲ့ အန်ကယ်နောင်လတ်နှင့် အန်တီခင်တို့ ကိုပဲ ဒေါသတွေဖြစ်နေမိသည် ။ အစုတ်ပလုတ်မခရေစံကို ဘာဖြစ်လို့ ချွေးမအဖြစ်ရွေးချယ်ရတာလဲ။

မကျေနပ်ဘူး။

မကျေနပ်ဘူး။

ပြည့်လွန်းကို ပင်တိုင်စံတစ်ယောက်ပဲ ပိုင်ဆိုင်ရမယ်။ နင်နဲ့ တန်လို့
လား ခရေစံ။ နှုတ်ခမ်းလေး တွေကို တင်းကျပ်စွာ ဖိကိုက်ထားပစ်လိုက်
မိတော့သည် ။

*

အခန်း (၂)

ခရေစံကို မမပင်တိုင်စံက ဘာဖြစ်လို့ များ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းမရှိရတာလဲ။ မာမီက မွေးတာပဲ။ သူမ တကယ်ပဲ မယုံမိ။ မွေးစားသမီးလား ဆိုတဲ့ အသိကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း သူမစိတ်အားတွေ ငယ်မိတာ အမှန်ပဲဖြစ်သည် ။ မာမီကိုယ်တိုင်ကလည်း မမကိုပဲဦးစားပေးတတ်၏။ အခွင့်အရေးပေး သည် ။ မမဆန္ဒတွေ ဘာမဆိုဖြစ်စေခဲ့၏။ ခရေစံကတော့ မမအကျအနာတွေပဲ ဝတ်ဆင် သုံးစွဲရ တတ်သည် ။

ဒါပေမဲ့။

ခရေစံကျေနပ်သည် ။ မိန်းကလေးပီသစွာ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်နေရတာပင် သူမ မျှော်လင့်ကျေနပ်နေမိသည် ။ မာမီနှင့် မမကိုချစ်သည် ။ သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာဖြင့် ပြုစုပေးချင်မိသည် ။

“မမရယ် ညီမလေးကို တင်းတင်းမာမာ မဆက်ဆံပါနဲ့ နော်”

သူမ၏ အမြဲတမ်းဆန္ဒပြင်းပြခဲ့သော တမ်းတမှုပင်ဖြစ်သည် ။ မမမျက်နှာက ပို၍ ပင်တင်းမာ ခက်ထန်နေခဲ့သည် ။ အခုတလော ပိုဆိုးသည် ။ မာမီကလည်း သူမကို အလှအပတွေပြင်ခိုင်းနေသည် ။ ဘာတွေလဲ ခရေဘာမှ မသိ။ မမက အလှမပြင်နဲ့ တဲ့ ။ သူမဆန္ဒအရလည်း အလှအပပြင်တာကို မလိုလား မိပေ။ စိတ်အိုက်လို့ တစ်ယောက်တည်းပဲ အေးအေးဆေးဆေးနေချင်သည် ။ အိမ်မှုကိစ္စတွေလုပ်နေတာ လည်း ပျော်ရွှင်နေမိသည် ။ မမကို မာမီက မနက်စာစားရန် အခေါ်ခိုင်းလိုက်၏

။ တင်းမာခက်ထန်နေတဲ့ မမဆက်ဆံမှုတွေနဲ့ ပဲ ဆုံလိုက်ရသည် ။ ဒီလို အမြင်မျိုးတွေကို ခရေစံအမြဲတမ်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရပေါင်းများ ပါပြီ။ မထူးဆန်းတော့။ ငယ်စဉ်ကတည်းကပဲ။

“ခရေစံ”

“ရှင်... မာမီ”

“မမရော”

“မစားသေးဘူးတဲ့ ”

“ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သမီးလည်း မသိပါဘူး၊ မမက မစားဘူးတဲ့ သမီးအလှအပပြင်တာ မမက သဘောမကျဘူး ထင်တယ် မာမီ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီး”

ဒေါ်အေမိစံရဲ့ စိတ်ထဲမှာ သမီးကြီးအကြောင်းကိုသိ၍ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စ သမီးလေးနှင့် ပဲ လက်ထပ် စေခဲ့သည် ။ သူတို့ တောင်းဆိုတဲ့ သတို့သမီးလောင်းကလည်း သမီးငယ်ခရေစံကိုပဲဖြစ်နေသည် ။ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စအကြောင်းတွေကို သမီးလေးမသိသေးပေ။

“သမီးလေး မနက်စာစားပြီးရင် မာမီအခန်းထဲ လာခဲ့ဦးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“စားတော့ မမ မဆာလို့ ထင်တယ်”

သမီးလေးကိုနှစ်သိမ့်ပြီး ဒေါ်အေမိစံထွက်လာခဲ့မိသည် ။ သမီးကြီး စိတ်ကောက်နေ၏။ မိမိ အမှားတွေပါ။ သမီးနှစ်ယောက်ကို မမျှမတ အုပ်ချုပ်ထိန်းကျောင်းလာခဲ့၍ ဒီလိုပဋိပက္ခတွေဖြစ်နေသည် ။ သမီးကြီးကို

ပဲ တစ်ဖက်သတ်ဦးစားပေး အလိုလိုက်အကြိုက်ဆောင်ခဲ့၏။ အထူးအခွင့်အရေးရသူက သမီးကြီး။ သမီးကြီးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဒေါ်အေမိစံအတ္တကြီးသည် ။ အလိုလိုက်ထားမိ၏။ ဘာမဆို သမီးကြီးဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်စေရ၏။ သမီးငယ်ကို ရင်ထဲမှာ ပင်ချစ်ခင်မြတ်နိုးခဲ့ရ၏။ ဆက်ဆံတာကတော့ သမီးကြီးဆန္ဒတွေအတိုင်း ခပ်စိမ်းစိမ်း။

မိမိမှားခဲ့၏။

သမီးကြီးသည် အမြဲတမ်းအတ္တကြီးမားတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖြစ် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတော့ သည် ။ လူတွေအပေါ် အနိုင်ကျင့်ချင်၏။ အတ္တကြီးသည် ။ သူမစိတ်ထဲမှာ ရယူပိုင်ဆိုင်ခြင်းတွေပဲ ရှိနေ သည် ။ ရအောင်ယူတတ်သည် ။ အခုလည်း မောင်ပြည့်လွန်းကို သမီးကြီး တိတ်တခိုးမြတ်နိုးနေကြောင်း ဒေါ်အေမိစံ သိထားပြီးဖြစ်သည် ။

မဖြစ်ဘူး။ မိမိစဉ်းစားဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ မောင်ပြည့်လွန်းနှင့် သမီးကြီးလက်ထပ်လိုက်ရင် ပထမဆုံး ဒုက္ခ၊ သုခတွေကိုခံစားရမဲ့သူက သမီးကြီးပဲ။ လင်မယားတွေ နေ့စဉ်ရန်ပွဲတွေနဲ့ အချိန်ကုန်ဆုံးသွားကြ မှာ သေချာသည် ။ အိမ်ထောင်ရေးအနေနှင့် လည်း တည်တံ့မှာ မဟုတ်။ မဖြစ်နိုင်၍ သမီးငယ်နှင့် လက်ထပ်ခွင့်ပြုခဲ့မိသည် ။ တစ်ဖက်ကိုလည်း သမီးနှစ်ယောက်အနက် ဆန္ဒရှိသူသာ လွတ်လပ်စွာ တောင်းဆိုခွင့်ပြုလိုက်ရင်း သမီးကြီးကိုတောင်းဆိုရင်လည်း ငြင်းဆန်ရင်ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။ ကံကောင်းချင်တော့ ပြည့်လွန်းတို့ ဘက်က သမီးငယ်လေးတဲ့ ။

မိမိကျေနပ်စွာလက်ခံလိုက်သည် ။ မောင်ပြည့်လွန်းကတော့ မိဘတွေဆန္ဒအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်မဲ့ သားလိမ္မာတစ်ယောက်ပါတဲ့ ။

“မာမီ”

“ဟင်... သမီးလေး လာပြီလား”

သမီးလေးသည် ရုပ်ရည်ကျ သမီးကြီးလောက်မလှပချေ။ ချစ်စရာ တော့ကောင်းသည် ။ လိမ္မာသည် ။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၏။ အိမ်ထောင်ရှင် မတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်မှာ ပါ။

“မာမီ”

“ဟင်”

“သမီးကို ပြောစရာရှိတယ်ဆို”

“အင်း”

“ပြောလေ”

ဒေါ်အေမိစံ စကားကိုဘယ်ကစပြောရမှန်းပင်မသိ။ အတော်လေး စ ခြီးစားနေရသည် ။ မိခင် ဆိုတာ မိခင်တာဝန်ကို ယူရမှာ ပဲဆိုတဲ့ အသိ ကိုသွင်းလိုက်သည် ။

“သမီးလေးလက်ထပ်ဖို့ အတွက် မာမီစီစဉ်ထားတယ်”

“ရှင်”

ခရေစံ လုံးဝမထင်မှတ်ထားသည့် စကားတွေပင်ဖြစ်သည် ။ နားကြားများ လွဲသွားတာလားဟု ထင်ပြီး မာမီကိုပြန်ကြည့်မိသွား၏။ သူမအား စိမ်းစိမ်းကားကား ဥပေက္ခာတွေနှင့် နေထိုင်ဆက်ဆံတတ် သောကြောင့် ဖြစ်သည် ။

“သမီးလေးလည်း မငယ်တော့ဘူး၊ သမီးကညာအရွယ်ရောက်လာ ချိန်ခါမလင့်စေနှင့် ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်းပဲ တောင်းဆိုလာတဲ့ ယောက်ျား လေးရှင်တွေ တွေ့ရင် မာမီလက်ခံရမှာ ပဲလေ”

“သမီးကို ဘယ်သူက လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတာလဲ မာမီ”

“မောင်ပြည့်လွန်းရဲ့ မိဘတွေပဲ”

“ရှင်”

ကိုကိုပြည့်လွန်းရဲ့ မိဘတွေက ခရေစံကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းသည်
တဲ့ ။ ဟုတ်ရောဟုတ်ရဲ့ လား။ မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ခရေစံကို အထင်သေး
ဆုံးသူက ကိုကိုပြည့်လွန်းဖြစ်သည် ။ သူမ လက်မခံနိုင်အောင်ဖြစ် နေ၏
။ ငယ်စဉ်တည်းကပင် အတူတူကြီးပြင်းလာကြသူတွေ။ လုပ်ငန်းခွင်
တွေဝင်မှ သာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်မဆုံဖြစ်ကြတော့။ ကိုကိုက
မမကိုပဲအထင်ကြီးသူဖြစ်သည် ။ တရင်းတနှီးနေတတ်၏။ အရေးတယူ
ရှိသည် ။ သူမနှင့် ကတော့ ပတ်သက်ဆက်ဆံခြင်းပင်မရှိခဲ့။ အစ်ကိုမရှိ
သော သူမအတွက် ကိုကိုပြည့်လွန်းတစ်ယောက်ပဲ အစ်ကိုအဖြစ် ခင်မင်
တွယ်တာနေခဲ့ရသည် ။

“သမီးလေး ဆန္ဒကရောကွယ်”

“မာမီ”

“ပြော”

“ကိုကိုက သမီးကိုတောင်းဆိုတာရော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟင်၊ မမကို
တောင်းဆိုတာများ လား”

သူမစိတ်ထဲမှာ ဒီကိစ္စမဖြစ်နိုင်ဟု ထင်မိလိုက်သည် ။

“သမီးလေးကိုပါ မောင်ပြည့်လွန်းရဲ့ ဆန္ဒမဟုတ်ပေမဲ့ ကိုနောင်လ
တိနဲ့ မခင်ခင်တို့ က တောင်းဆို ကြတာလေ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်မာမီ၊ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကိုကိုပြည့်လွန်းသိ

ရင်လည်း ငြင်းဆန်မှာ ပဲ မာမီ”

သူမကြောက်လန့်တကြားပြောလိုက်သည် ။ သတို့ သားလောင်းက ငြင်းပယ်ခြင်းခံရမည့် သတို့ သမီးအဖြစ်မခံနိုင်တာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည် ။ သူမကို အထင်သေးလွန်းနေတာက ကိုကို ပြည့်လွန်းပဲ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

“ကိုကိုပြည့်လွန်း သမီးကိုမှ အထင်မကြီးတာပဲ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုနောင်လတ်တို့ ရဲ့ တောင်းဆိုမှုပဲ၊ မိန်းမတစ်ယောက် လက်ထပ်သင့်တဲ့ ယောက်ျားဖြစ်လို့ မာမီလက်ခံလိုက်တာလေ”

“ဟင့်အင်း... မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ် မာမီ၊ အဲဒီကိစ္စ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သမီးအပေါ် မချစ် မနှစ်သက်နိုင်တဲ့ ကိုကိုပြည့်လွန်းနဲ့ တော့ သမီးလက်မထပ်ချင်ဘူး”

“သမီးလေး”

“ရှင်... မာမီ”

“သမီးဘက်ကရော မောင်ပြည့်လွန်းကို မချစ်နိုင်ဘူးလား”

“ရှင်”

ကိုကိုပြည့်လွန်းကို သူမက မချစ်နိုင်ဘူးလားတဲ့ ။ မာမီပြောသလိုပါပဲ။ ကိုကိုပြည့်လွန်းက မိန်းကလေးတွေ စိတ်ဝင်စားနိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲဟာ၊ ချစ်နိုင်လားဆိုတော့....

“သမီးလေးလည်း မောင်ပြည့်လွန်းအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးခဲ့တာပဲ”

ခရေကတော့ ကိုကိုပြည့်လွန်းချစ်နေမှာ မမပင်တိုင်စံကိုပဲဟု ထင်သည် ။ ပြီးတော့ မမကရော ချစ်နေမှာ ပါပဲ။

“မမဘက်ကရော ကိုကိုကို မျှော်လင့်မနေနိုင်ဘူးလားဟင် မာမီ”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး သမီးကြီးက တော်ရုံယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အထင်မကြီးပါဘူးကွယ်”

“ကိုကိုက သာမန်ယောက်ျားတစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာဘဲ မာမီ”

သမီးကြီးနှင့် မောင်ပြည့်လွန်းက အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်သည် ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် တွဲတွဲနေတတ်၏။

ခက်တာက...။

ချစ်သူရည်းစားတွေအဆင့်ထိ မရောက်ခဲ့ကြ။

အဲဒါ။

မောင်ပြည့်လွန်းက မိဘစကားနားထောင်၍ ပဲဖြစ်သည် ။

ခင်ခင်က ထိန်းချုပ်ထား၏။ သမီးကြီးက ငယ်စဉ်လေးကတည်းက မောင်ပြည့်လွန်းအပေါ် ဗိုလ်ကျအနိုင်ကျင့်လွန်း၍ ဖြစ်သည် ။

“လူကြီးတွေစီစဉ်ထားတာကို သမီးလေး မငြင်းဆန်ပါနဲ့ လက်ခံပါ။ မာမီဟာ သမီးလေးအပေါ် တာဝန်မဲ့ခဲ့တာတွေ အများကြီးပဲ”

သမီးလေးကို စူးစိုက်စွာကြည့်ပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေ ခံစားနေရသည် ။ မိမိမတရားဘူး။ သမီးလေးတစ်ယောက်အပေါ် များစွာရက်စက်ခဲ့သည် ။ နှိမ့်ချဆက်ဆံခဲ့သည် ။ ရပ်ရည်အရ သမီးကြီး လောက် မချောပေမဲ့ စိတ်သဘောထားပြည့်ဝလွန်းသူဖြစ်သည် ။

ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်မတင်တတ်။ ခွင့်လွှတ်သည် ။ နာခံသည် ။ လိမ္မာရေးခြားရှိလွန်းတဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေ သမီးလေးမှာ ရှိသည် ။

“မာမီက မောင်ပြည့်လွန်းဆန္ဒကိုလည်း မေးကြည့်ပါဦးဆိုတော့ မိ

ဘဝတ္တရားအတိုင်း သားနဲ့ အသင့်တော်ဆုံး အိမ်ရှင်မတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပေးတာပါတဲ့ ”

သူမသည် မာမီကို မျက်ရည်တွေပြည့်ဝိုင်းနေသည့် မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်နေမိသည်။

ရင်ထဲမှာ လှိုက်ခါနေသည်။ သူမကို ရွေးချယ်လိမ့်မည်ဟု သူမဘယ် တော့မှ မထင်မှတ်မိပေ။

“သမီးလေးဟာ နွံနစ်နေတဲ့ ပတ္တမြားလေးတစ်လုံးပါကွယ်၊ မာမီနှစ် ထားမိတာ”

“အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့ မာမီ၊ သမီးစိတ်ထဲမှာ မပူမပင်အေးအေးချမ်းချမ်း နေရတာကိုပဲ မာမီကျေးဇူး တွေအပေါ် အမြဲတမ်းအောက်မေ့နေပါတယ်”

“သမီးလေးရယ်”

သမီးလေးဘဝကို မနှစ်ထားသင့်ဟု ထင်မိသည် ။ မိမိ အသက်ကြီးပြီ။ လူ့လောကကြီးထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့မဲ့ သမီးနှစ်ယောက်လုံး ဘဝရှေ့ရေးအတွက် မိမိစီစဉ်ပေးထားခဲ့ဖို့ ဖြစ်သည် ။ သမီးကြီးက ဘာမှ ပူပင်စရာမရှိတော့ပေ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကိုပင် ဦးစီးလုပ်ကိုင် နေသည် ။ သမီးလေးသာ မီးဖို ချောင်ထဲမှာ အမြဲတမ်းအချိန်တွေ ကုန် ဆုံးစေသည် ။ ပညာရေးလည်း သာမန်ဘွဲ့လေးတစ်ခုပဲ ရခဲ့ သည် ။ အစ် မဖြစ်သူ ပင်တိုင်စံနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးနှစ်ယောက်လုံး မိမိဝမ်းနှင့် လွယ်ပြီး မွေးခဲ့ရတာ ပဲ။ မိမိတာဝန်ကျေခဲ့ ချင်သည် ။

“သမီးလေး”

“ရှင်.... မာမီ”

“မာမီကို ချစ်တယ်မဟုတ်လား”

“ချစ်ပါတယ် မာမီ”

“မာမီကျေးဇူးတရားတွေကို ငဲ့ညှာထောက်ထားမယ်ဆိုရင် မောင်ပြည့်ထွန်းနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ သမီး မငြင်းဆန်လိုက်ပါနဲ့ နော်”

“မာမီကို ဆင်ခြင်တွေမပေးပါနဲ့ သမီးလေး... နော်”

သူမ ဘာမှ ငြင်းဆန်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။ တစ်စုံတစ်ခုကို သူမကြောက်လန့်တုန်လှုပ်နေသည်။ အဲဒါက...။ ကိုကိုဘက်ကဆန္ဒမပါဘဲ လက်ထပ်ရမှာ ကိုပင်ဖြစ်သည်။ လူကြီးဆန္ဒအရဆိုတာက ကြောက်လိုက်တာ။

ပြီးတော့။

ကိုကိုငြင်းဆန်လိုက်မှာ ကိုလည်း စိုးရွံ့တုန်လှုပ်နေမိသည်။ ငြင်းမှာ သိနေ၏။ ရှက်သည်။

“လူကြီးတွေက ကောင်းမယ်ထင်လို့ စီစဉ်ပေးကြတာပဲ၊ ဒီနေ့ကစပြီး အားငယ်စိတ်တွေကို ဖျောက်ပစ်လိုက်တော့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

မာမီရင်ခွင်သို့ ခေါင်းတိုးကာဝင်လိုက်မိသည်။ သူမကို အားပေးစကားတွေ မာမီပထမဆုံး ပြောလိုက်ခြင်းဖြင့် နှလုံးသားတွေ တုန်ခါလိုက်ဖို့သွားရသည် အထိ ပျော်ရွှင်ပီတိတွေ ခံစားလိုက်ရသည်။